

Rapport

Klacht

Verzoeker klaagt erover dat het Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen (verder: LBIO) de achterstand van de door hem verschuldigde alimentatie niet juist heeft berekend. Verzoeker stelt zich op het standpunt dat de achterstand in december 2006 maximaal € 300 bedroeg.

Verder klaagt verzoeker erover dat het LBIO de deurwaarder opdracht heeft gegeven om beslag op zijn bankrekening te leggen.

Beoordeling

I. Algemeen

1. Bij rechterlijke beslissing van 23 juli 1997 is bepaald dat verzoeker aan zijn ex-echtgenote alimentatie ten behoeve van hun twee kinderen moet betalen.
2. In oktober 2004 verzocht de ex-echtgenote van verzoeker aan het LBIO om de inning van de kinderalimentatie over te nemen omdat er een betalingsachterstand was. Het LBIO deelde verzoeker de zienswijze van zijn ex-echtgenote op 28 oktober 2004 mee en stelde hem in de gelegenheid om het tegendeel te bewijzen dan wel om alsnog over te gaan tot betaling van de kinderalimentatie.
3. Op 5 januari 2005 nam het LBIO de inning van de alimentatie over omdat het LBIO vond dat verzoeker onvoldoende had aangetoond dat er geen sprake was van een achterstand in de betaling over de periode april 2004 tot en met januari 2005. Het LBIO stuurde de zaak in oktober 2005 ter incasso door aan de deurwaarder.
4. Bij brief van 1 mei 2006 diende verzoeker een klacht in bij de Nationale ombudsman. Verzoeker klaagde er onder meer over dat het LBIO de inning van de alimentatie had overgenomen, terwijl op het moment waarop het LBIO de inning overnam geen sprake was van een betalingsachterstand.
5. Omdat de klacht de interne klachtbehandeling bij het LBIO nog niet had doorlopen, stuurde de Nationale ombudsman de klacht op 18 mei 2006 door naar het LBIO.
6. Op 5 juli 2006 besliste het LBIO op verzoekers klacht d.d. 1 mei 2006. Het LBIO oordeelde dat het verzoeker niet had aangeschreven voor de betaling van november en december 2004, en van januari 2005. Voorts had het LBIO in de brief van 5 januari 2005 een onjuiste achterstand vermeld. Het LBIO achtte de klacht gegrond omdat het niet zorgvuldig had gehandeld door in de brief van 5 januari 2005 een onvoldoende duidelijke motivering van de inningovername weer te geven. Het LBIO besloot om verzoeker de kans te geven aan te tonen dat hij geen achterstand had in de betalingen tot en met juli 2006. Het LBIO besloot voorts om hem de deurwaarderskosten en de kosten van de inning door

het LBIO, namelijk de opslagkosten, kwijt te schelden.

7. Het LBIO werkte een en ander uit in een brief aan verzoeker van 7 juli 2006. Daarin wees het LBIO op de verplichting tot vooruitbetaling van de maandelijkse verschuldigde bedragen en de indexering die meebracht dat de alimentatie inmiddels € 288,54 per maand bedroeg. Verzoeker kon dit rechtstreeks aan zijn ex-echtgenote betalen. Verder becijferde het LBIO de achterstand over de periode augustus 2005 tot en met juli 2006 op € 2103,13. Het LBIO verzocht verzoeker hetzij dit bedrag binnen veertien dagen te betalen hetzij aan te tonen dat van een achterstand geen sprake was. Bij gebreke daarvan zou het LBIO de inning overnemen.

8. Bij brief van 11 september 2006 deelde het LBIO verzoeker mee dat het LBIO de inning van de kinderalimentatie overnam.

9. Op 3 oktober 2006 droeg het LBIO de zaak ter incasso aan de deurwaarder over. De deurwaarder liet het LBIO op 26 oktober 2006 weten dat hij overging tot betekening van de beschikking d.d. 23 juli 1997 van de rechter.

10. Op 26 januari 2007 legde de deurwaarder voor € 1592,16 beslag op het banksaldo van verzoeker.

11. Beide klachten van verzoeker betreffen aspecten van het LBIO-optreden na juli 2006.

II. Bevindingen

1. Gedurende het onderzoek is het volgende naar voren gekomen.

Gezien de inhoud van de brief van 7 juli 2006 mocht verzoeker van het LBIO rechtstreeks aan zijn ex-echtgenote betalen.

Bij brief van 10 juli 2006 heeft de ex-echtgenote het LBIO meegedeeld dat zij een vijftal betalingen had ontvangen, te weten de betalingen van de maanden maart, april, mei, juni en juli 2006. Zij heeft het LBIO daarbij aangegeven dat die betalingen te laag waren, namelijk € 281,36 in plaats van € 288,54. Het LBIO ontving deze brief op 15 augustus 2006.

Op 11 september 2006 heeft het LBIO de inning overgenomen. Verzoeker diende vanaf toen de bijdrage van € 288,54 rechtstreeks aan het LBIO te voldoen. Verzoeker was daarbij € 28,85 aan opslagkosten verschuldigd, hetgeen zijn maandelijkse verplichting bracht op € 317,39. Het LBIO heeft op 11 september 2006 een totale achterstand berekend over de periode van april 2004 tot en met september 2006, groot € 1400,75.

Tot slot heeft het LBIO verzoeker in de brief van 11 september 2006 erop gewezen dat indien het LBIO binnen tien dagen na dagtekening van de brief van 11 september 2006

geen betaling had ontvangen, het LBIO zonder verdere aankondiging over zou gaan tot incassomaatregelen.

Vervolgens heeft verzoeker het LBIO op 23 september 2006 per fax verzocht om aan te geven welke maanden volgens het LBIO niet door hem waren betaald zodat hij het LBIO betaalbewijzen kon toesturen. Hij heeft toen meegedeeld dat de opslagkosten groot € 127,34 door hem zouden worden voldaan.

Op 26 september 2006 heeft het LBIO verzoeker op diens verzoek een overzicht toegestuurd van de maanden die volgens de administratie van het LBIO nog niet door verzoeker waren voldaan. Uit dit overzicht blijkt dat het LBIO op 26 september 2006 bekend was met het feit dat verzoeker tot en met februari 2006 rechtstreeks aan zijn ex-echtgenote heeft betaald doch doorgaans een lager bedrag dan door het LBIO bij brief van 7 juli 2006 aan verzoeker was meegedeeld.

Zoals hierboven onder "Algemeen" staat vermeld, heeft het LBIO de zaak op 3 oktober 2006 ter incasso aan de deurwaarder overgedragen. Het LBIO heeft de deurwaarder niet aangegeven op welke wijze hij tot invordering diende over te gaan.

Op 12 oktober 2006 heeft de deurwaarder de ontvangen opdracht bevestigd.

De deurwaarder heeft verzoeker op dezelfde dag geschreven dat hij binnen twee dagen zijn betalingsachterstand tot en met 31 oktober 2006 diende te voldoen en dat de maandelijkse verplichting € 317,39 bedroeg. In de bijlage bij de brief van 12 oktober 2006 heeft de deurwaarder verzoeker geïnformeerd dat in het geval verzoeker van mening was dat geen sprake was van een betalingsachterstand, hij de deurwaarder dat binnen twee dagen middels bankafschriften of kwitanties diende te bewijzen.

Op 16 oktober 2006 heeft de ex-echtgenote van verzoeker het LBIO meegedeeld dat zij op 29 augustus 2006 en op 20 september 2006 € 281,36 van verzoeker had ontvangen.

Verzoeker heeft de deurwaarder op 21 oktober 2006 geschreven dat het LBIO hem bij brief van 7 juli 2006 heeft verzocht om betalingsbewijzen over te leggen en dat hij dat op 10 juli 2006 heeft gedaan.

De deurwaarder heeft op 26 oktober 2006 aan het LBIO laten weten over te gaan tot betekening van de grosse, nu verzoeker na de sommatie van de deurwaarder niet had betaald.

Vervolgens heeft verzoeker de deurwaarder op 7 november 2006 een aantal betalingsbewijzen gestuurd. Uit die betalingbewijzen bleek dat verzoeker op 8 december en op 21 december 2005 € 278,85 had betaald. Na de verwerking van deze twee betalingen, heeft het LBIO een nieuw overzicht van de openstaande betalingen aan de deurwaarder toegezonden.

De deurwaarder heeft verzoeker bij brief van 13 november 2006 aangegeven dat het LBIO op grond van de hem verstrekte gegevens is overgegaan tot herberekening van de achterstand tot en met november 2006. Deze herberekening (gedateerd 8 november 2006) van het LBIO hield in dat tot en met november 2006 sprake was van een achterstand groot € 951,67 exclusief € 81,71 aan executiekosten.

Op 28 november 2006 heeft de deurwaarder verzoeker gevraagd om betalingsbewijzen van de maanden oktober en november 2006. Verzoeker heeft die bij brief van 2 december 2006 aan de deurwaarder verstrekt. Uit die bewijzen blijken de betalingen van de maanden oktober en november 2006 groot € 281,36. Op 2 december 2006 heeft verzoeker de deurwaarder geschreven dat hij rechtstreeks aan zijn ex-echtgenote blijft betalen. Hij gaf toen aan dat hij bij de betalingen in 2007 rekening zou houden met de te weinig betaalde indexering.

Op 7 december 2006 heeft het LBIO via de deurwaarder deze brief van verzoeker ontvangen. Het LBIO heeft op 8 december 2006 een overzicht van de openstaande betalingen aan de deurwaarder gezonden. Het LBIO heeft er toen bij de deurwaarder op aangedrongen om niet langer akkoord te gaan met de rechtstreekse betalingen door verzoeker aan de ex-echtgenote.

In de periode van 11 september tot en met 7 december 2006 hebben het LBIO en de deurwaarder verzoeker meerdere malen meegedeeld om niet rechtstreeks aan de ex-echtgenote te betalen.

Op 13 december 2006 heeft de deurwaarder verzoeker meegedeeld dat de betalingen van de maanden oktober en november 2006 inmiddels waren verwerkt en dat op 13 december 2006 sprake was van een achterstand groot € 1350,77. Dit bedrag betrof de achterstand tot en met december 2006, de executiekosten en de opslagkosten.

De deurwaarder heeft verzoeker op 13 december 2006 voorts meegedeeld dat hij niet rechtstreeks aan zijn ex-echtgenote diende te betalen. De deurwaarder heeft toen ook opgemerkt dat verzoeker verantwoordelijk was voor een onjuiste administratie als hij rechtstreeks aan zijn ex-echtgenote bleef betalen.

Op 26 januari 2007 heeft de deurwaarder voor € 1592,16 beslag gelegd op verzoekers banksaldo.

Het LBIO heeft de Nationale ombudsman meegedeeld dat de aan het LBIO in december 2006 bekende achterstand, € 699,04 bedroeg in plaats van het in december 2006 aan de deurwaarder opgegeven achterstand groot € 1350,77.

2. Het LBIO acht de klacht wat betreft de achterstandsberekening in december 2006 niet gegrond. Naast de hierboven al eerder gememoreerde feiten, stelt het LBIO dat verzoeker meermalen is voorzien van zeer gedetailleerde overzichten. Voorts geeft het LBIO aan dat

verzoeker niet altijd heeft aangegeven op welke maand(en) zijn betalingen betrekking hadden. Het LBIO sluit voorts niet uit dat de omschrijving bij de betalingen niet altijd door de ex-echtgenote aan het LBIO is gemeld. Het was daarom voor het LBIO niet eenvoudig om precies aan te duiden welke maanden werden betaald. Voorts heeft het LBIO opgemerkt dat de ex-echtgenote het LBIO veelal pas laat op de hoogte stelde van de door haar ontvangen betalingen van verzoeker. Het LBIO merkt op dat al met al niet kan worden geconcludeerd dat de achterstand per 31 december 2006 slechts € 300,- bedroeg. Blijkens een overzicht bedroeg de vordering op 31 december 2006 inclusief de wettelijke opslagkosten € 387,67 maar met dien verstande dat de betaling voor de maand december 2006 pas op 11 januari 2007 aan het LBIO werd gemeld. De feitelijk in december 2006 aan het LBIO bekende achterstand bedroeg, aldus het LBIO, aanvankelijk dus nog € 699,04.

3. Het LBIO acht de klacht wat betreft de inschakeling van de deurwaarder ook niet gegrond. Naast de hierboven al eerder opgemerkte feiten en omstandigheden wat betreft het contact tussen het LBIO en de deurwaarder, brengt het LBIO het volgende naar voren.

Op de brief van 7 juli 2006 waarin het LBIO de zienswijze van de ex-echtgenote aan verzoeker kenbaar heeft gemaakt en waarin het LBIO hem de gelegenheid heeft gegeven om op die zienswijze in te gaan, heeft verzoeker niet gereageerd. Het LBIO is van mening dat het de inning bij brief van 11 september 2006 dan ook terecht heeft overgenomen. In die brief heeft het LBIO verzoeker erop gewezen dat als het LBIO binnen tien dagen geen betalingen had ontvangen, het LBIO zonder verdere aankondiging zou overgaan tot incassomaatregelen.

Het LBIO heeft voorts aangegeven dat de omstandigheid dat de deurwaarder verzoeker heeft aangeschreven voor een hogere achterstand wellicht is te wijten aan het feit dat verzoeker zijn betalingen niet aan het LBIO verrichtte en evenmin het LBIO op de hoogte stelde van zijn betalingen aan de ontvangstgerechtigde, dan wel pas op een laat moment.

Het LBIO heeft verder opgemerkt dat het de deurwaarder geen opdracht tot een bankbeslag maar een opdracht tot incasso heeft gegeven. Een incasso-opdracht aan een deurwaarder is, aldus het LBIO, een zogeheten vrije opdracht. Dit houdt in dat de deurwaarder zelf beziet op welke momenten hij bepaalde executiemaatregelen treft. Het LBIO geeft hier aan dat het LBIO toeziet op de voortvarende behandeling en zonodig (executie-)opdrachten verstrekt. In deze zaak heeft het LBIO geen aanleiding gezien de deurwaarder van instructies te voorzien aangaande de wijze van invordering.

Het LBIO heeft de deurwaarder op 8 december 2006 verzocht om geen genoegen meer te nemen met betaalbewijzen doch er voor zorg te dragen dat verzoeker uitsluitend via de deurwaarder ging betalen. De reden voor deze aanwijzing was, aldus het LBIO, dat op deze wijze de achterstand daadwerkelijk ingelopen kon worden. Dat was niet alleen in het belang van het LBIO doch ook voor verzoeker. De opslagkosten konden op deze wijze beperkt worden. Bovendien is regelmatige betaling aan het LBIO een wettelijk

beëindigingscriterium.

4. Wat betreft de klacht over de inschakeling van de deurwaarder, stelt verzoeker zich op het standpunt dat hij op 10 juli 2006 op de brief van het LBIO van 7 juli 2006 heeft gereageerd en het LBIO naar aanleiding van de brief van 7 juli 2006 bankafschriften heeft toegestuurd betreffende de betalingen over de periode augustus 2005 tot en met juli 2006. Volgens verzoeker was in juli 2006 slechts sprake van een achterstand wat betreft de verhoging van de maandelijkse alimentatiebijdrage met de wettelijke indexering.

Verzoeker heeft gedurende het onderzoek verder ook het standpunt ingenomen dat niet hij dient te bewijzen dat hij geen achterstand heeft, maar dat het LBIO dient te bewijzen dat hij die wel degelijk heeft.

Beslaglegging op zijn banksaldo acht verzoeker daarom niet redelijk.

III. Beoordeling van de klacht over de berekening van de achterstand per december 2006

5. Het vereiste van administratieve nauwkeurigheid houdt in dat bestuursorganen secuur werken. Dit brengt met zich mee dat het LBIO aan de hand van de door alimentatiegerechtigden en betalingsplichtigen verstrekte informatie een juiste berekening dient te maken van een eventuele betalingsachterstand, en dat deze berekening correct moet worden weergegeven in correspondentie aan de betrokkenen.

6. De Nationale ombudsman stelt hier het volgende voorop. Voor de beantwoording van de vraag aan welke maanden de betalingen moeten worden toegeschreven, mag aan de ene kant van de betalingsplichtige worden geveerd dat hij aantoont op welke maand zijn betalingen betrekking hebben en dus voor welke maanden hij alimentatie heeft betaald. Aan de andere kant kan van het LBIO worden geveerd dat het met behulp van alle ontvangen informatie over de betalingen die wel zijn verricht deze op juiste wijze in haar administratie verwerkt.

7. Gebleken is dat de berekening door het LBIO van de betalingsachterstand in de brief van 11 september 2006 van € 1400,75 over de periode van april 2004 tot en met september 2006, niet juist was. Het LBIO heeft in de beslissing van 5 juli 2006 op verzoekers klacht d.d. 1 mei 2006 zelf vastgesteld dat verzoeker op 5 januari 2005 slechts een achterstand had over de maanden december 2004 en januari 2005. De Nationale ombudsman acht de vaststelling door het LBIO in de brief van 11 september 2006 dat op 11 september 2006 sprake was van een achterstand over de periode *april 2004* tot en met september 2006 daarom niet duidelijk uitgelegd. Deze wijkt af van hetgeen het LBIO op 5 juli 2006 aan verzoeker heeft meegedeeld.

8. De Nationale ombudsman overweegt vervolgens het volgende.

Uit de hiervoor onder II.1 weergegeven gang van zaken blijkt dat het vanaf 11 september 2006 aan verzoeker duidelijk had moeten zijn dat hij de alimentatie aan het LBIO diende te voldoen en betalingsbewijzen van de door hem rechtstreeks aan de ontvangstgerechtigde betaalde alimentatiebedragen aan het LBIO diende te verzenden. Voorts had het voor verzoeker ook duidelijk moeten zijn dat het maandelijks in 2006 verschuldigde bedrag exclusief de opslagkosten € 288,54 bedroeg en niet minder.

Verzoeker heeft er kennelijk om hem moverende redenen voor gekozen om niet aan het LBIO te betalen. Immers heeft hij de deurwaarder op 2 december 2006 duidelijk gemaakt dat hij rechtstreeks aan zijn ex-echtgenote bleef betalen terwijl het LBIO hem op 11 september 2006 heeft geschreven dat hij de kinderalimentatie vanaf die datum aan het LBIO diende te voldoen. Onder de gegeven omstandigheden is het niet onredelijk dat het LBIO heeft volhard in de stelling dat verzoeker in december 2006 een betalingsachterstand had.

9. De vraag dient vervolgens te worden beantwoord of het LBIO aan de hand van de door verzoeker en zijn ex-echtgenote verstrekte informatie in december 2006 een juiste berekening heeft gemaakt van de totale achterstand.

Het LBIO heeft de Nationale ombudsman aangegeven dat de aan het LBIO bekende achterstand inclusief de opslagkosten in december 2006 € 699,04 bedroeg. Dit bedrag is lager dan de deurwaarder van het LBIO op 13 december 2006 namens het LBIO aan achterstand aan verzoeker communiceerde, namelijk € 1350,77. Het LBIO heeft hiermee in strijd gehandeld met het vereiste van administratieve nauwkeurigheid.

De gedraging is niet behoorlijk.

IV. Beoordeling van de klacht over de inschakeling van de deurwaarder

10. Het redelijkheidsevereiste houdt in dat bestuursorganen de in het geding zijnde belangen tegen elkaar afwegen en dat de uitkomst hiervan niet onredelijk is. Dit vereiste impliceert dat het LBIO alleen tot overdracht van de zaak aan de deurwaarder mag overgaan indien de onderhoudsplichtige niet aan zijn betalingsverplichting voldoet en er redelijkerwijs geen minder ingrijpende wijze van invordering mogelijk is.

11. Voor de beoordeling van de klacht moet allereerst worden vastgesteld of het LBIO de inning van de kinderalimentatie op 11 september 2006 terecht heeft overgenomen. Hierbij wordt getoetst aan hetgeen staat vermeld in artikel 1:408 van het Burgerlijk Wetboek (zie Achtergrond).

12. In artikel 1:408 van het Burgerlijk Wetboek is bepaald dat het LBIO op verzoek van een onderhoudsgerechtigde de invordering van kinderalimentatie op zich neemt.

Tot invordering op verzoek van de onderhoudsgerechtigde wordt slechts overgegaan, indien de gerechtigde bij de indiening van het verzoek aannemelijk heeft gemaakt dat binnen ten hoogste zes maanden voorafgaande aan de indiening van het verzoek de onderhoudsplichtige ten aanzien van ten minste één periodieke betaling tekort is geschoten in zijn verplichtingen.

13. Gezien de door de ex-echtgenote bij brief van 10 juli 2006 (door het LBIO ontvangen op 15 augustus 2006) verstrekte informatie was aannemelijk dat er sprake was van een betalingsachterstand. Verzoeker stelt zich weliswaar op het standpunt dat hij tussen 7 juli 2006 en 11 september 2006 heeft gereageerd op de brief van het LBIO d.d. 7 juli 2006. De Nationale ombudsman stelt echter vast dat verzoeker in de periode waarin hij rechtstreeks aan zijn ex-echtgenote mocht betalen, een lager alimentatiebedrag dan € 288,54 heeft voldaan. Dit feit alleen al brengt de Nationale ombudsman tot de conclusie dat het LBIO de inning op 11 september 2006 mocht overnemen en deze dan ook terecht heeft overgenomen.

14. De Nationale ombudsman overweegt verder als volgt.

Verzoeker moest na de inningovername door het LBIO aan het LBIO betalen. Hij bleef echter rechtstreeks aan zijn ex-echtgenote betalen. Verder is vast komen te staan dat verzoeker middels de zinsnede in de brief van 11 september 2006 op de hoogte was gesteld van de mogelijkheid dat overgegaan kon worden tot incassomaatregelen. Verzoeker moest er dus ernstig rekening mee houden dat incassomaatregelen, zoals beslag, zonder nadere aankondiging zouden worden genomen, toen hem in de periode van 11 september tot en met 7 december 2006 door het LBIO en de deurwaarder was meegedeeld om niet rechtstreeks aan zijn ex-echtgenote te betalen.

15. Toen verzoeker vervolgens nog steeds verzuimde om zijn betalingsverplichting aan het LBIO te voldoen, mocht het LBIO verdergaande maatregelen treffen. Overdracht van de zaak aan de deurwaarder was een passend middel, waarna de deurwaarder in opdracht van het LBIO is overgegaan tot incasso door beslag te leggen op verzoekers banksaldo. Het feit dat aanvankelijk door een onzorgvuldige berekening van het LBIO voor een te hoog bedrag beslag is gelegd, brengt niet met zich mee dat de opdracht tot incasso en de beslaglegging op zichzelf moeten worden afgekeurd. Al met al is de Nationale ombudsman van oordeel dat het LBIO niet in strijd met het redelijkheidsvereiste heeft gehandeld door de zaak ter incasso aan de deurwaarder over te dragen.

De onderzochte gedraging is behoorlijk.

Slotbeschouwing

Bij verzoeker is tijdens het contact met het LBIO, welk contact al in 2004 is ontstaan, een gebrek aan vertrouwen ontstaan. Dit gebrek lijkt voort te komen uit de verschillende

berekeningen die het LBIO gedurende de loop der tijd aan verzoeker heeft verstrekt, welke berekeningen voor verzoeker niet altijd inzichtelijk en begrijpelijk waren. Zo spreekt het LBIO op 7 juli 2006 van een achterstand van betalingen in de maanden augustus 2005 tot en met juli 2006. Op 11 september 2006 hanteert het LBIO het standpunt dat er sprake is van een achterstand in de periode van april 2004 tot en met september 2006. Het is te begrijpen dat verzoeker het LBIO hier om uitleg vraagt.

Aan de ene kant ligt in dit soort zaken op een burger de plicht om te bewijzen dat hij/zij alle betalingen heeft verricht. Aan de andere kant mag van het LBIO worden verwacht dat de overzichten van de achterstandsberekeningen voor een burger duidelijk, overzichtelijk en niet tegenstrijdig zijn.

In deze zaak hebben beide partijen op verschillende momenten hun verplichting verzaakt. Dat vormt de verklaring voor het feit dat de dialoog tussen verzoeker en het LBIO in een beginstadium niet is gegaan zoals van beide partijen mag worden verwacht.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van het Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen te Gouda is

gegrond ten aanzien van:

- de berekening van de betalingsachterstand in december 2006, wegens schending van het vereiste van administratieve nauwkeurigheid.

niet gegrond ten aanzien van:

- de opdracht tot incasso.

Onderzoek

Op 18 december 2006 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van de heer D. uit O., met een klacht over een gedraging van Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen te Gouda.

Naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van de directeur van het Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen, werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd de directie van het LBIO verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben. Tijdens het onderzoek kregen de directie van het LBIO en verzoeker de gelegenheid op de door ieder van hen verstrekte inlichtingen te reageren.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen.

De directeur van het LBIO deelde mee zich met de inhoud van het verslag te kunnen verenigen.

Verzoeker gaf binnen de gestelde termijn geen reactie.

Informatieoverzicht

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie:

1. Verzoekschrift van 14 december 2006 met als bijlagen

een brief van het LBIO aan verzoeker van 7 juli 2006;

een brief van verzoeker aan het LBIO van 10 juli 2006;

een brief van het LBIO aan verzoeker van 11 september 2006;

een brief van verzoeker aan het LBIO van 23 september 2006;

een brief van het LBIO aan verzoeker van 26 september 2006;

een brief van de deurwaarder aan verzoeker van 12 oktober 2006;

een brief van verzoeker aan de deurwaarder van 21 oktober 2006;

de aanzegging (exploot) van de deurwaarder van 2 november 2006 met als bijlage een afschrift van de beschikking van de rechter van 23 juli 1997;

een brief van de deurwaarder aan verzoeker van 13 november 2006;

een brief van verzoeker aan de deurwaarder van 20 november 2006;

een brief van de deurwaarder aan verzoeker van 28 november 2006;

een brief van verzoeker aan de deurwaarder van 2 december 2006;

een brief van de deurwaarder aan verzoeker van 13 december 2006;

een brief van verzoeker aan de deurwaarder van 14 december 2006.

2. Een brief van verzoeker van 28 januari 2007;

3. Een mailbericht van 2 februari 2007 van een medewerker van het LBIO;

4. Reactie van de directeur van het LBIO van 23 maart 2007, met als bijlagen

kopieën van:

- de beslissing van het LBIO van 5 juli 2006 op de klacht van verzoeker d.d. 1 mei 2006;
- een berekening van de achterstand in december 2006.

5. Reactie van verzoeker van 20 april 2007;

6. Reactie LBIO van 24 augustus 2007.

Bevindingen

Zie onder Beoordeling.

Achtergrond

Burgerlijk Wetboek

Artikel 1:408, eerste lid, tweede lid, derde lid, zesde lid en tiende lid

"1. Een uitkering tot voorziening in de kosten van verzorging en opvoeding of tot voorziening in de kosten van levensonderhoud en studie, waarvan het bedrag in een rechterlijke beslissing, daaronder begrepen de beslissing op grond van artikel 822, eerste lid, onder c, van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering, is vastgelegd, wordt ten behoeve van de minderjarige aan de ouder die het kind verzorgt en opvoedt of aan de voogd onderscheidenlijk aan de meerderjarige betaald.

2. Op verzoek van een gerechtigde als bedoeld in het eerste lid, van een onderhoudsplichtige dan wel op gezamenlijk verzoek van een gerechtigde en onderhoudsplichtige neemt het Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen de invordering van de onderhoudsgelden op zich. De executoriale titel wordt daartoe door de onderhoudsgerechtigde in handen gesteld van dit Bureau. De overhandiging daarvan machtigt het Bureau tot het doen van de invordering, zo nodig door middel van executie.

3. Kosten van invordering door het Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen worden verhaald op de onderhoudsplichtige, onverminderd de kosten van gerechtelijke vervolging en executie. Het verhaal van kosten vindt plaats door wijziging van het bedrag, bedoeld in het eerste lid, volgens bij algemene maatregel van bestuur te stellen regels.

(...)

6. De invordering die op verzoek van de onderhoudsgerechtigde geschiedt, eindigt slechts, indien gedurende ten minste een half jaar regelmatig is betaald aan het Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen en er geen bedragen meer verschuldigd zijn als bedoeld in het vierde lid, tweede volzin. De termijn van een half jaar wordt telkens verdubbeld, indien een voorgaande termijn van invordering ook op verzoek van de onderhoudsgerechtigde was aangevangen.

(...)

10. Een betaling door de onderhoudsplichtige strekt in de eerste plaats in mindering van de kosten, bedoeld in het derde lid, vervolgens in mindering van eventueel verschenen rente en ten slotte in mindering van de verschuldigde onderhoudsgelden en de eventueel lopende rente."